

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ
A CIRCUMSCRIPTIEI ARAD ♦ (ARAD-BIHOR-HUNEDOARA)
APARE LA 1 SI 15 A LUNEI.

Redacția și Administrația: Arad, Str. Gh. Popa No. 4. Palatul Domeniilor.	Redactor responsabil. Ing. Agr. Insp. General NICOLAE POPESCU Secretarul Camerei de Agricultură	A b o n a m e n t e: Pentru Circumscripție, pe un an Lei 50.— Pentru alte județe, pe un an „ „ 100.—
--	--	--

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Situația agricolă în județul Arad	119	8. Publicație. concurs pentru grâu	126
2. Valorificarea grâului	120	9. Publicațiune, grâu de sămânță	126
3. Despre grâul „B. 1201” și „O. 241” în legătură cu gerul de 9 grade minus din 3—4 Maiu 1935.	121	10. Cum putem obține ciară frumoasă galbenă	127
4. Scrisoarea dela Dl. Toma Crișan din Bărzava	122	11. Furtașagul albinelor	127
5. Paiele ca nutreț	123	12. Societatea apicolă Arădana, angajat informator	128
6. Colera aviară și combaterea ei	124	13. Apel către agr. cult. „B. 1201” „O. 241”	128
7. Rectificare	125	14. În atenția agricultorilor	128
		15. Oferte	128

Situația agricolă în județul Arad

Secerișul s'a terminat. În anul acesta s-a urmărit peste tot sfatul Camerei, astfel grâul fiind secerat la timp potrivit, adică când conținutul bobului a fost vârtos.

Treeratul este în toi, mașinile începând des-de dimineața munca până târziu seara.

Recolta grâului este foarte uniformă. În unele locuri sunt 200 kgr. în altele 8—1000.—, ba chiar și 1200 kgr. per jug. cad.

În general avem o recoltă sub cea obișnuită în județ, mai ușoară la Hectolitru și cu un adaus de corpuri străine mai mare ca în alți ani.

Producția medie per jug. cad. pe cele cca 200.000 jug. cad. însemănțate cu grâu și secerate va fi de 500 kgr., adică vom avea pe întreg județul 10.000 vagoane grâu de greutatea Hl. dela 70—81 kgr. cu un conținut de corpuri străine dela 2—20%.

Cantitatea Glutenului umed este mai mică ca în anul trecut și variază între 14—31%, iar calitatea glutenului o putem considera mijlocie, după constatările ce se pot face azi la grâul încă proaspăt.

Ce privește cantitatea de grâu care ar putea fi folosită — după acoperirea trebuințelor interne ale ju-

dețului — pentru aprovizionarea altor județe sau export, situația se prezintă după cum urmează:

Recolta este cca de — — — 10000.— vagoane

Pentru însemănțare la 220000 jug. necesar à 100 kgr. — 2200.— „

Rămâne — — — 7800.— „

Pentru hrana a 420 mii locuitori ai județului și orașului à 175 kgr. pe an, având în vedere că în părțile deluroase se consumă pâinea amestecată cu făină de porumb și că se consumă mult mălai — — — 7350.— „

Rămâne disponibil — — — 450.— „

adecă patrusute cincizeci vagoane, către care se adaogă cantitățile din anii precedenți.

Porumbul plânge după plouă. A suferit mult din cauza secetei, dar o plouă bună în restimp de 7 zile ar putea îndrepta spre bine recolta.

Pășunile sunt arse de soare.

Arad, la 20. VII 935.

N. P.

Valorificarea grâului

Ing. agr. Insp. gen. Nic. Popescu.

În Monitorul Oficial din 29 Iunie 1935 No. 146, a apărut Decretul Regal referitor la valorificarea grâului.

În rândurile următoare voi comunica pe scurt unele părți mai importante ale decretului, care trebuie și este bine să fie știute de fiecare agricultor.

Nimeni nu are dreptul să cumpere grâu sub prețul minimal de Lei 340. (Treisutepatruzeci lei) per 100 kgr., grâu de 77 kgr. per Hl. și cu 3% corpuri străine. Acest preț se înțelege pentru grâul predat la gara mai apropiată de domiciliu sau pentru piața unde s'a efectuat vânzarea. Bunăoară dacă grâul se vinde la piața din Chișineu-Criș — să zicem — atunci gara mai apropiată este Crișul-Alb sau Pădureni, după cum îi va convine cumpărătorului să aleagă. Prețul minimal de 340 Lei per mase metrică se înțelege pentru lunile Iulie, August, Septembrie, și Octombrie anul curent, iar pentru lunile Noiembrie și cele următoare se majorează cu 10 Lei pe mase metrică, fiind deci 350 Lei.

Este bine de știut mai departe că acest preț minimal se va mări adecă va crește cu 1% după fiecare kilogram greutate Hectoltrică în plus și după fiecare procent de corpuri străine în minus.

Aceiași proporție se socotește pentru fiecare kgr. greutate Hectoltrică în minus și procent de corpuri străine în plus. Cu alte cuvinte prețul minimal se majorează sau scade după cum calitatea grâului vândut adecă greutatea Hectoltrică și procentul de corpuri străine este peste sau sub cele stabilite în decret.

Pentru lămurire mai perfectă comunic mai jos un exemplu.

Pentru grâul de 77 kgr. Hl. cu 3% corpuri străine prețul este 340 — Lei	
" " " 78 " " " " " " " "	243'40 Lei
" " " 79 " " " " " " " "	346.80 Lei
" " " 80 " " " " " " " "	350'20 Lei
" " " 81 " " " " " " " "	353'60 Lei
" " " 77 " " " 2%	343'40 Lei
" " " 78 " " " 1%	350'20 Lei

Un grâu de 79 kgr. Hl. și cu 2% corpuri străine primește un adaus de preț dela 77 până la 79 kgr. adecă 2 kgr. socotit în 3'40x2 Lei 6'80 și la corpuri străine un adaus de 1%, adecă Lei 3'40

Total: Lei 10'20

atunci prețul minimal este de Lei 350'20 per 100 kgr.

Încât cumpărătorii nu vor respecta prețurile stabilite ca *minimale*, vânzătorul are se prezinte bonul de vânzare ce primește dela cumpărător la primăria comunală, pentruca aceasta să intervină la Oficiul ju-

dețean de valorizarea grâului, care va cerceta cazul și va pedepsi pe cumpărător.

La Prefectura Județului s'a constituit, în baza legii, acest oficiu, care constă din:

- Prefectul județului ca președinte,
- Președinții Camerilor de agricultură și de comerț și industrie sau a secțiunilor lor,
- Inspectorul Ministerului de Industrie și Comerț,
- Directorul sucursalei Băncii Naționale,
- Administratorul financiar,
- Președintele sau un delegat al Federației Cooperative.
- Directorul Serviciului agricol județean.

Pentru acoperirea primelor de valorificare ce se vor da exportatorilor s'a introdus o taxă pentru grânele măcinate, adecă pentru făina pusă în vânzare. În acest scop s'au împărțit morile în 2 categorii și anume în mori sistematice și mori fărănești.

Tot ce se macină în morile sistematice, adecă comerciale va fi supus taxei de 90 bani (Nouăzeci bani) de fiecare kgr. de făină de grâu și secară, ce va ieși din aceste mori, către care se adaugă 25 bani per kgr. taxa de consumație.

Brutarii nu au dreptul să folosească făina pentru coacerea pâinei decât numai din aceste mori sistematice.

Morile fărănești pot măcina grâu ori secară pentru pâine numai pentru sătenți, cu vama obișnuită, căci ele nu plătesc 90 bani per. kgr. făină. Vama însă ce

o adună nu o pot face făină ci vor vinde-o numai în formă de grâu. Aceste mori nu au dreptul să vândă făină. Toate abaterile dela cele mai sus sunt considerate ca ilegale și vor fi pedepsite conform legii.

Oficiul județean pentru valorificarea grâului se va îngriji mai departe de distribuirea grânelor ameliorate, curețite la perfecție pentru sămânțe. Bineînțeles că Camerele de Agricultură își vor continua și ele acțiunile lor pentru îmbunătățirea grâului acoperind cheltuielile din bugetul lor propriu.

Despre grâul „B. 1201” și „O. 241” în legătură cu gerul de 9 grade minus din 3—4 Maiu 1935.

de Ing. Agr. Insp. Gen. *Nic. Popescu*

După următoarele cercetări făcute s'au putut constata următoarele:

Paguba s'a manifestat prin degerarea firului de grâu între rădăcină și primul internod, care înegrit, lăjit s'a subțiat, adică pierzându-și rotundimea cilindrică obișnuită, — s'a uscat (sbârcit.) În afară de frunzele îngălbenite, — imediat și îndeosebi în primele zile după ger — la aparență — nici nu s'a putut observa, că lanurile de grâu sunt atacate de pe urma înghețului. Dacă însă cineva cu bastonul a netezit coama lanului, în dreapta și stânga, a putut observa, că o parte a firelor nu s'au mai îndreptat ci au rămas culcate, îndoite către vatră. Smulgându-se aceste fire au cedat foarte ușor, întrucât partea degerată a paiului, după cum spuneam mai sus, dintre rădăcină și primul rod — s'a subțiat mult din cauza înghețului. Rădăcinile plantelor au fost normale și s'a putut constata, că pe lângă toate, că partea dedesupt a firului a degerat după cum descrisem, o mică părticică însă a trebuit să rămână în funcție, căci multe fire cu înțetelul au început să-și revină. Speranța agricultorului era deci justificată când nădăjduia, că o parte oarecare din recoltă l-a fost salvată, întrucât era de credința fermă, că firele mai puțin atacate cu cele rămase neatacate vor aduce totuși o recoltă acceptabilă.

A fost foarte interesant de constatat, că același soi de grâu, în același hotar comunal sau moșie a suferit într-o parte 50%, iar în alta parte abea 5%.

Examinând cauzele, s'a constatat, că grânele însemănțate prea de timpuriu au suferit mai mult ca cele întârziate; sămânăturile din pământurile nisipoase mai puțin ca cele din pământuri lutoase argiloase, — lanurile sau părțile acestora situate mai jos au suferit mai tare ca cele cu situația mai ridicată și în fine s'a constatat, că mai mult au suferit lanurile de grâu prea buiace care au fost păscute de o sau au fost ciuntite cu coasă.

Cât privește solurile de grâu, cele mai fine, mai timpurii, au suferit mai mult ca cele târzii.

În unele locuri s'a constatat, că mai mult a suferit soiul „B 1201” până când varietatea „O 241” în general a suferit mai puțin. Am studiat, amănunțit starea grânelor din județul Arad, ferma Secției agricole jud. Bihor, grânele dealungul soșei Arad-Cenadul-Mare, unde m-am deplasat în două rânduri, odată după ger imediat și odată înainte de seceriș, pentru examinarea culturilor de grâu în mare și în câmpurile de experiență ale Stațiunii Experimentale Agricole a Banatului, Cenad; m'am deplasat la moșia Arhiducelui Iosif de Habsburg din Bankut, Ungaria, la domeniul coroanei din Mezöhegyes, Un-

garla, am desbătut cu mic și cu mare, cu privire la influința gerului asupra diferitelor soluri de grâu. De prezent sunt în așteptarea rezultatului treieratului pentru a baza acestora și în urma constatărilor proprii să-mi pot formula părere definitivă asupra problemei atât de rară pe la noi.

Am amintit, că în unele părți și locuri „B 1201” a fost care a suferit mai mult din cauza înghețului; dar nu-i mai puțin adevărat însă și aceea, că prin puterea și însușirile sale specifice, — tot soiul „B 1201” a fost acela, care grație timpului favorabil s'a refăcut de minune prin înfrățirea puternică; într'atât că, împreună cu firele neatinse a dat numărul de cruci pe holdă, cari îndreptățesc la speranța de a avea o recoltă slabă-mijlocie de grâu în anul acesta. Avem însă foarte mulți agricultori, cari se laudă a avea 10—14 m/m grâu „Bankut 1201” pe jug. cad. Despre rezultatele ce se vor obține la treierat voi scrie în proximitate număr al Buletinului.

Dar să trec iarăși la constatările făcute.

Înainte de seceriș am cercetat — după cum amintisem mai sus și Stațiunea Experimentală Agricolă a Banatului din Cenad. Iată constatările făcute la câmpurile de experiență, însemănțate cu o sumedenie de varietăți de grâu: American 15, Cenad 117, Bankut 1201, Bankut 1205, Odvoș 241, Cenad 1252 și diferite grâne selecționate din țară, americane, rușesti etc.

În vederea diferitelor studii, toate solurile au fost însemănțate în una și aceeași zi și anume într'un loc la data de 20 Octombrie și în alt loc, adică în alt câmp în 28 Noiembrie.

S'a constatat, că însemnările făcute în 20 Octombrie au suferit mai mult ca cele din 28 Noiembrie.

La cele din 20 Octombrie — mai puține pagube a fost la soiul A. 15. Târgul-frumos A. 343, iar restul, chiar și bășinașul a suferit binișor din cauza gerului.

La însemnările din 28 Noiembrie au rezistat la ger grânele: Todorești, American Clarks Beck Hull, A. 15, Cenad 1252, Odvoș 241. Mai slab a suportat gerul Zemška Cooporsorka Ukrainka, iar celelalte soiuri au suferit cam la fel. Toate soiurile însă — în general au suferit mai puțin ca cele din câmpul însemnănat la 20 Octombrie.

La ferma de ameliorarea grâului din Odvoș, a Dlui Dr. Col. Konopi temperatura cea mai scăzută a fost 3° sub zero, care temperatură a fost suportată bine de toate soiurile de grâu din câmpul de expe-

riențe, ca „B. 1201”. Sămânța 117 „Odvoș 241” A. 15 și alte varietăți din țară și strălăutate.

În câmpurile de experiențe din Mezöhegyes situate pe o troacă, au suferit la fel atât Vetőmag Mezöhegyes cât și Bankutul etc.

La Bankut la domeniul Arhiducelui, cu pământ mai ușor, pagubele au fost mai reduse.

S'a constatat din nou o rezistență mare la „B. 1201” contra insolajiei (pălit) căci pe când soiurile băștinașe etc s'au strâns la bob în multe locuri, Bankutul, chiar boabele din firele puilor, au rămas ne-strânse (nepălite).

În baza examinării făcute am constatat că „B. 1201” a suferit mai mult ca „O. 241” din cauza gerului din Maiu.

Peste tot însă grânele timpurii și mai fine au suferit la fel din cauza gerului cu excepția celor amintite.

Regenerarea adecă refacerea după ger a grâului „B. 1201” a fost uimitoare. La fel a dat dovadă acest soi de a fi foarte rezistent la insolajie (pălit).

Și de astădată deci venim la convingerea că nimic pe lume nu este fără greșală. Toate au părți bune și părți rele.

Acelaș caz e și cu varietatea de grâu B 1201 introdus în jud. nostru de subsemnatul, după cercetări temeinice, de unde în baza calităților sale s'a răspândit în județele învecinate și chiar în restul țării.

A fost introdus pe baza însușirilor sale valoroase ca grâu pentru pământuri în putere, unde se cere ca paiul să fie tare, având totodată și calitățile recerute unui grâu de ameliorare adică de îmbunătățire. Bob roșu, oblu, plin, de greutatea Hl. mare, cu un gluten calitativ și cantitativ între cele mai bune, rezistent la rugină neagră și la insolajie și foarte timpuriu.

Aceste însușiri au ajutat ca Institutul de Cercetări Agronomice al României București să clasifice varietatea „B 1201” în anul 1935 ca grâu ameliorat, potrivit regiunilor din Arad, Timiș-Torontal și Bihor.

Acest grâu cu însușirile indicate, potrivit pentru pământuri bune, lucrate în mod corespunzător și însemănțate la timp, are — după cum s'a dovedit în primăvara anului acesta — un inconvenient, anume: de a fi ca cele mai multe grâne timpurile mai puțin rezistent la gerul de 9 grade minus din Maiu. Dar să nu uităm ca ultimul ger de felul acesta a fost — după informațiile culese — în 1866 adică acum 69 ani, iar rugină neagră, pălitul grâului, culcarea grâului în lan și altele sunt întâmplări cu mult mai dese.

Am căutat să aflu un grâu de calitate timpurie, rezistent la rugină, cu un pai tare, apt pentru pământurile bune, grase mai prețios ca „B 1201” și un grâu cu pai mai slab, bun chiar pentru pământuri slabe și pentru însemănțări întârziate, calitativ ca „O 241” dar până în prezent nu mi-a reușit să le aflu; astfel vom rămâne, pentru părțile județelor noastre — unde grâul este considerat ca plantă principală — și pe mai departe pe lângă aceste două soiuri răspândite la noi.

Va rămâne din nou la aprecierea fiecăruia însă ca în baza celor comunicate de noi în trecut și de prezent cât și în baza experiențelor proprii făcute pe teren, cari din aceste soiuri de grâu le va crede a fi mai apte pentru a le cultiva în ogoarele sale.

Și pe această cale rog pe toți acei cari s'au ocupat mai intensiv de urmările gerului cu privirea la culturile de grâu și îndeosebi la varietățile de grâu „B 1201” și „O 241” să aibă bunavoința ca pentru îmbogățirea informațiilor noastre să ne comunice constatările făcute în urma cercetărilor lor, pentru care le mulțumesc anticipat.

Ne interesează îndeosebi paguba suferită în procente, în legătură cu calitatea solului, planta premergătoare, timpul însemănțării, ce recoltă a luat, dacă bobul este sănătos, plin ori este pălit strâns și cum se prezintă față de celelalte grâne din moșie sau comună.

Arad, 20 Iulie 1935.

i

Comunicăm adresa D-lui. Crișan din Bărzava ref. la încercarea cu grâl „B 1201” și „O 241” pentru care-i mulțumim.

Onor.

Camera de Agricultură.

Arad

Cu onoare vă raportează despre grâul Bancut 1201 și Odvoș 241 pe care mi l'a trimis Onor. Camera în toamna anului 1934 pentru a face încercare. Alăturat trimit Onor. Camera o statistică despre cele două soiuri de grâu. Un lanț de pământ l'am împărțit în două de a lungul și l'am sămănat cu mașina, în jumătate de lanț am sămănat 52 l. (adecă cincizeci și două litri) grâu de Odvoș 241 iar în jumătate am sămănat 51 1/2 l.

(adecă cincizeci și una litri și jumătate) grâu Bancut 1201. L'am sămănat în 20 Octomvrie. Grâul Odvoș a răsărit în 3 Noemvrie, iar Bancut în 6 Noemvrie, au crescut și au înfrățit bine, cel de Odvoș a înfrățit mai bine... La amândouă soiurile a eșit spicu în 25 Mai 1935, în 28 Mai a venit un vânt furtunos care a călcat o parte din grâul Odvoș iar Bancut a rămas în sus până la seceră. Seceratul l'am făcut în 3 Iulie. Odvoș a dat recolta următoare: 274 snopi din care a eșit 389 kgr. grâu cal. I. 24 kgr. cal. II. iar Bancut a dat 231 snopi din care a eșit 402 kg. grâu cal. I. și 23 kg. cal. II. grâul de cal. I. e frumos.

Bărzava la 15 Iulie 1935.

Cu profundă stimă.

Toma Crișan

Agricultor.

Paiele ca nutreț.

de Nic. Popescu Ing. Agr. Insp. Gl.

Fiecare agricultor a observat, că animalele nu în fiecare an mănâncă cu aceiași poftă paie, ba în unele cazuri fac chiar deschiinire între paie de același soi de cereale.

Într'adevăr s'a și constatat, că puterea nutritivă și gustul paielei depinde de multe împrejurări. Depinde anume de la pământ, întrucât este sau nu în putere bună sau e slab, depinde de la planta premergătoare, de la soiul cerealei însemănțate, de la cantitatea buruienilor de prin recoltă și depinde de cantitatea firelor de iarbă ce se află în lanul de spicoase înainte de recoltarea lor. Dar depinde valoarea paielei și de timpul în decursul căruia s'a făcut treeratul (călcătul). Pe timp mai umed, necondiționat rămân mai multe boabe în rămășițele spicului nesfărmat bine, de pe vârful paiului, ca în timp de secetă și căldură. Astfel, paie de aceste, având un conținut oarecare mai mare de boabe, bineînțeles au mai mare valoare pentru animalele noastre.

Paiele de cereale culcate la pământ pe holdă sau acele pe cari a căzut multă ploaie în cruci, vor fi de sine să înțeleagă mai puțin nutritive. Paiele și mai ales pleava rău îngrijită pierde mult din valoare. Este bine știut de toți, că paie atacate de rugină nu sunt iubite de animale.

Din constatările făcute s'a stabilit, că paie de cereale, care după înflorire au suferit de secetă sunt mai valoroase, întrucât substanțele nutritive din cauza secetei nu s'au putut transporta pe deplin prin paiul la spic și prin acesta la sămânță.

Plugarul rău, slab, are întotdeauna paie mai bune ca agricultorul vrednic și bun, fiindcă cel bun are întotdeauna lanuri de cereale curate, pânăcând cel slab și neglijent cosește în celea mai multe cazuri, în loc de cereale cu boabe, — numai un amestec de buruieni și ierburi, cari sunt mai valoroase pentru stomacul animalelor, ca paie curate. Agricultorul bun însă cultivă nutrețul valoros pentru animale în lucer-niște, trifoiște sau mazăre, borceag, (bicău) etc. și nu în culturile sale de grâu, orz, ovăș ori săcară.

Între împrejurări normale la noi, paie de grâu și secară se folosesc pentru așternut, iar cele de ovăș și orz, cari au cam aceeași valoare nutritivă se folosesc ca nutreț. Paiele de secară sunt cele mai aspre, deci cele mai nepotrivite pentru nutreț, iar între grâu și orz, celea mai bune sunt paie de grâul și orzul de primăvară.

Între paie de păstăioase, cele mai prețioase sunt paie de mazărice, mazăre, (bicău) și linte. Paiele de fasole sunt iubite mult de oi și capre, dar necorespunzătoare pentru cai ori vite cornute. Paiele trifoiului și lucernei de sămânță nu au o deosebită valoare.

Ce privește pleava mărunță a cerealelor, care se compune din învelișul boabelor, din frunzele sfărâmate și din părțile mai subțiri de la vârf a paielei, tocate de mașina de treerat, — conțin o valoare considerabil mai mare în putere nutritivă ca paie. Dar așa numita „pleavă mare“, care constă din puține frunze și paie tocate, are o valoare nutritivă mai mare decât paie și mai mică decât „pleava mărunță.“

În anii cu nutreț mai puțin, pleava mare se amestecă cu cea mărunță, în caz contrar între paie, — folosindu-se — acele de grâu — pentru așternut.

Cea mai multă pleavă are grâul și este ca nutreț cu mult mai valoroasă ca paie. Totodată fiind mai moale ca paiul, se mănâncă bucuros de animale.

Ce privește pleava de săcară, aceasta nu este iubită de animale și nici nu are valoarea nutritivă.

Pleava de orz nu se poate folosi pentru alimentarea vitelor, căci fiind cu țepe multe — pe cum se zice — strică gura animalelor, făcându-le rană. Chiar și dacă este înmoiată, ne aduce de multe ori mai mari pagube decât foloase. Între toate spicoasele, — ovăzul are pleava cea mai valoroasă și mai apreciată chiar și de animale. Pleava de mazăre, mazărice (bicău) și linte este bună, dar dintre toate mai valoroasă este pleava de trifoi roșu. Trebuie știut însă, că alimentarea din această pleavă e de a se face în cantități mici, fiindcă conține mult praf.

Pleava și paie de rapiță nu au valoare.

Pleava de grâu și de ovăș merită, dupăcum vedem cea mai mare atențiune din punct de vedere al cantității cât și al valorii lor nutritive, căci mai ales în anii cu puțin nutreț ne sunt de mare folos. Trebuie deci să ne îngrijim la depozitarea (așezarea) lor ca să fie scutite de vânt, ploaie, pasări de casă, vrăbii și cioare, punându-le în șopru sub acoperis sau acoperind bine și gros prisme sau jirezile de pleavă cu paie, care se leagă cu sârmă, legături de paie ori cu crengi lungi. Girezile de paie să fie la fel bine clădite și legate.

Mulți dintre agricultori sunt de convingerea, că după treerat, învâlcind pleava cu paie și făcând vârful girezilor și-au îndeplinit datoria de bun gospodar. Mare greșală! Căci pleava și paie se așează neuniform, vântul face mari stricăciuni în paie încă neașezate. Astfel, în loc ca să avem acoperișele cu vârf bine așezat și bine întocmit pe prizmele de pleavă și pe girezile de paie, vom avea acoperișele late, cu afunzișuri multe, cari sunt foarte potrivite, pentru a strânge apa ploilor ca să-o conducă prin scurgere înspre mijlocul girezii.

Dupăcum se premiază crescătorul de animale bine îngrijite, tot astfel ar trebui să se fixeze premii și pentru gospodarii cari au cele mai bine îngrijite

girezi de fân, paie, pleavă, tulei, prizme de sfecle, cartofi etc. — căci nu este de ajuns ca să ştim recolta un nutreţ calitativ şi cantitativ bun ci este foarte necesar, de a se şti cum trebuie bine îngrijit acest nutreţ, care se transformă prin animalele noastre în bani.

După aşezare, — girezile trebuie din nou bine, dar bine acoperite şi necondiţionat legate — pe cum amintisem mai sus — cu sârmă aruncată la o depărtare de 1—1½ m. una de alta peste vârful girezilor sau prizmelor şi îngreunate la ambele capete cu piatră sau cu lemn. Sârma se poate înlocui cu

legături de paie sau cu crângi de 3—5 m. lungime a căror vârfuri se leagă la olaltă; pe vârf trebuie aşezate curmezişi, adică în lungimea girezii înainte de a pune legăturile, leături sau lemne mai subţiri, cari se împiedecă orice pagube provocate de vânt sau viitor etc. Crângile sau lozele ce se folosesc la legatul girezii sunt mai bune decât sârma, fiindcă în primul rând nu costă bani şi în al doilea rând, fiindcă sârma este periculoasă, căci nu odată s'a întâmplat, că vita a înghiţit cu nutreţul şi bucăţi mici de sârmă, care găurindu-i stomacul i-a cauzat peirea.

Colera aviară (colera galişelor) şi prevenirea ei.

De *Dr. Tiberiu N. Blaga*
medic veterinar.

Colera paserilor de curte este una dintre boalele bine cunoscute de către crescători prin faptul că an de an ucide zeci din paserile din crescătorie, nu rar decimând stocul de animale. Se îmbolnăvesc de această boală toate paserile din curte (găini, găşte, raţe, curci, porumbei) şi mai ales fazanii şi vrăbiile dintre paserile ce trăiesc în libertate.

Boala este cauzată de un mic bacil care trăieşte în sângele, saliva, organele, carnea şi fecalele animalelor bolnave ori moarte de coleră. Paserile se îmbolnăvesc de cele de mai multe ori ingerând (mâncând) apă sau alimente contaminate cu saliva animalelor infectate, sau cu conţinutul intestinal, sau cu sângele, sau cu organele paserilor ucise sau moarte de coleră. Dela patru până nouă zile la găini, respectiv una până în două zile la găşte, după această ingestie, paserile infectate se îmbolnăvesc suferind apoi una dintre următoarele trei forme ale boalei:

a) forma fulgerătoare. În această formă paserile, fără ca mai înainte se prezinte vre-un simptom de boală, cad la pământ şi mor. Alteori, boala durează 4—5 ore, în care timp pasărea este tristă, somnoroasă, ţine ochii închişi, aripile lăsaie, penele sbârlite, stă nemişcată, are creasta şi urechile roşii-vinete, cade jos şi după câteva spasme moare.

b) forma acută: paserile bolnave devin dintr'odată triste, se separă de celelalte paseri, ascund capul sub o aripă, îşi sbârlesc penele şi se clatină când se mişcă. Din cavitaţiile nasale (nări) şi din gură le curge un muc spumos, creasta şi bărbile devin roşii-vineţii, iar pe piele apar pete vinete. Paserile încep în fine să vomiteze un material mucos, iar la 1/2—2 zile delă începutul boalei, apare o diaree cu fecalele de culoare gris-gălbenie, (sur-galbăn) la început, iar mai târziu, grismurdar, ba chiar roşietic, cu un miros foarte neplăcut. În acest moment paserile respiră greu, stau ca adormite, în ciocul deschis şi mor în comă (nemiscare şi lipsă de

sensibilitate) sau după câteva spasme. În afară de aceste semne, la găini mai poate apărea o tumefacţie (umflare) a pielii capului şi a gâtului. Forma acută durează 12—60 ore.

c) forma cronică. O parte din paserile bolnave din forma acută nu mor după ce au prezentat simptomele de mai sus, ci par a se restabili, rămânând însă cu o diaree ostinată (care nu vrea să treacă) însoţită de multe ori de tumefacţii (umflături) dureroase la articulaţiile (încheeturile) aripilor şi picioarelor. Aceste tumefacţii se pot deschide, lăsând să se scurgă un material purtos mai mult sau mai puţin gros. Altădată se observă sub piele tumori (buboane) puţin sau de loc dureroase, cari se comportă ca şi tumefacţiile articulaţiilor. Această formă poate dura mai multe săptămâni.

Aceste sunt pe scurt simptomele (semnele) colerei. Pe proprietarii însă îi interesează felul în care se poate preveni această boală. Măsurile de prevenţie ce trebuie luate contra colerei, privesc ca şi în cazul celorlalte boale contagioase ale animalelor noastre, în primul rând mediul în care aceste animale trăiesc şi numai în mod secundar animalele.

Mediul (locul în care trăiesc paserile) pentru a putea preveni colera trebuie să îndeplinească următoarele condiţiuni:

a) curtea să fie bine îngrădită astfel, ca nici o pasere din ea să nu poată ajunge în contact cu cele din vecini.

b) curtea şi cotejele să fie curat întreţinute, adică măturate zilnic şi desinfectate de cel puţin de 2 ori la lună. Aceasta desinfecţie trebuie făcută mai ales în cotejele paserilor, căci în fecalele acestora, bacilul boalei poate trăi mai mult de o lună. Desinfecţia se va face după curăţirea cotejului, cu leşle de hidrat de sodiu (sodă) 20 la mie (2 dkgr. într'un litru de apă) sau cu lapte de var.

c) nu se vor crește porumbei acolo unde se cresc găini, căci porumbeii se pot infecta de coleră umblând după hrană nu numai în curtea vecinului, dar și în curtea crescătorilor din satele vecine; porumbeii deci sunt din punctul de vedere al colerei, vehiculul cel mai periculos pentru crescătoria noastră.

d) vrăbiile vor fi speriate astfel, ca să stea cât mai puțin în jurul casei; se va face acest lucru din aceleași considerațiuni ca și în cazul porumbeilor.

e) se vor desinfecța cu apă fiartă, ori cu sol. de leșia de mai sus, jghiaburile în cari se pune apa și alimentele.

În ceea ce privește paserile vom lua următoarele măsuri preventive:

a) se vor ține sub o carantină de cel puțin 10 zile, toate paserile cumpărate în târg și vor fi lăsate împreună cu cele ce erau mai înainte în crescătorie, numai dacă în decursul acestei carantine nu s'a îmbolnăvit nici una.

b) se vor ucide toate paserile cari au umflături la articulațiile aripilor și ale picioarelor, considerându-se aceste semne, chiar fără o diagnoză mai precisă, drept simptome ale formei cronice. Acest lucru este necesar pentru a îndepărta din crescătorie așazișii purtători de infecție, cari sunt în mare parte paserile bolnave de forma cronică.

c) se vor vaccina contra acestei boale paserile din crescătorie.

Iată deci pe scurt, măsurile preventive pe cari crescătorii trebuie să le ia contra colerei. Atunci însă,

când boala a izbucnit între paseri, se vor lua următoarele măsuri:

a) Se vor separa paserile bolnave de cele sănătoase. Primele vor fi ucise astfel, ca nici un rest din corpurile lor, să nu ajungă la celelalte paseri. Paserile sănătoase vor fi vaccinate imediat contra colerei.

b) Se vor îngropa sau arde toate cadavrele paserilor moarte de coleră sau cari fiind bolnave, au fost ucise de proprietar. În nici un caz nu se vor arunca cadavrele pe gunoi și cu atât mai puțin acestea nu vor fi agățate de un picior de craca frăgarului din grădină. Acest lucru cu atât mai mult, cu cât bacilul colerei trăiește în cadavre circa 3 luni, nu e mirare, deci că satele noastre în cari perzistă obiceiul agățării paserilor de arbori, nu pot scăpa de coleră.

c) În apa animalelor se va pune întotdeauna o lingură de apă țare sau o pastilă din antisepticul numit bleu de metilen.

Aceste sunt măsurile, pe care le luăm contra boalei descrise mai sus, singura măsură sigură însă contra acestei boale este vaccinarea tuturor paserilor din curte, sau cel puțin acelor mai valoroase, de cel puțin de 2-ori la an, în Aprilie și în August. Prin vaccinarea aceasta foarte rentabilă prin eficienta sa (cca 2 lei de pasăre), agricultorul scapă de griji și este sigur, că își va vedea producând paserile crescute cu atâta muncă și cu atâta grije.

Rectificare.

Relativ la articolul „*Prepararea vinului din coacăză*” apărut în ultimul număr al Buletinului sub semnătura autorului Dl. Petru Truța, cu data de 19 Iulie ne-a sosit din partea Ministerului Agriculturii, Serviciul Viticulturii adresa Nr. 144058 din 15 I. crt. de următorul conținut:

Domnului Președinte al Camerei Agricole
Circumscripția A r a d.

În Buletinul Agricol din 15 Iulie a. c. la pag. 114, Dl. Petru Truța publică un articol despre modul de preparare al vinului din coacăze.

Cum însă acest preparat contravine dispozițiilor Legii Monopolului Alcoolului care a limitat felul băuturilor alcoolice admise, vă atragem atențiunea asupra acestui fapt, arătându-vă că atât autorul cât și Camera Agricolă sunt expuși la neplăceri, întrucât deja au fost amendați în anul trecut, ca falsificatori de vinuri, mai mulți producători și înmulțindu-se numărul lor, nu li se face niciun serviciu. Ba mai mult, pot chema în garanție în fața Tribunalului pe autor și organul de publicitate, întrucât, din indemnul lor săvârșesc contravenția.

La fel s'a întâmplat cazul cu ziarul săsesc agricol din Sibiu, care a fost silit să publice comunicatul Ministerului retractând indemnurile date.

La art. 142 din Legea Monopolului Alcoolului se prevăd sancțiuni chiar direct contra celor ce prin afișe reclame, anunțuri sau publicitate, recomandă practici nepermise în prepararea și manipularea vinului și a celorlalte băuturi, prevăzute de lege.

Dar în afară de acestea, mai trebuie luat în considerare și faptul că România aderând la Convenția Internațională care stabilește respectarea denumirii de vin numai acelei băuturi provenind din fermentarea strugurilor sau a mustului de struguri proaspeți. D-voastră ca organ oficial, aveți chiar îndatorirea de a opri, iar nu de a recomanda asemenea practici, altfel vom fi acuzați în fața Oficiului Internațional al vinului, cu sediul la Paris, (la care au aderat 15 din țările viticole cele mai importante) că România a denunțat convenția semnată și vom fi puși în rândul acelor țări care prepară vin din diferite fructe sau legume, ba încă mai adaogă și zahăr în prepararea lor, ceea ce constituie o gravă falsificare, deci încă o abatere.

De aceea, vă rugăm a pune în concordanță activitatea specialiștilor și publicația atât de prețioasă pe care o citim cu vădit interes, cu dispozițiunile amintitei legi.

Director,
ss I. C Teodorescu.

Șeful Serviciului,
Indescufrabil.

Redacția Buletinului mulțumește sincer și pe această cale Direcției Agriculturii, Serviciului Viticulturii și Horticulturii de a-i fi atras atenția asupra consecințelor legale din cauza articolului apărut, în care i-a scăpat din vedere și totdeauna roagă pe toți cititorii Buletinului să iei act de conținutul adresei Ministerului, urmând a se conforma întocmai disp. din Legea Monopolului Alcoolului, pentru a preveni erice inconveniență din cauza nerespectării celor legale.

CAMERA DE AGRICULTURĂ, SECȚIA ARAD
Str. Gh. Popa No. 4. — Palatul Domeniilor

No. 2320 | 935

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală că Camera de Agricultură, Secția Arad aranjează în anul curent un

Concurs pentru grâu produs de agricultorii din județul Arad în anul agricol 1934/35.

Scopul concursului este: a cunoaște regiunile producătoare de grâu pentru export și a cunoaște regiunile unde se prezintă necesitatea de a distribui sămânțe de grâu selecționat.

Cu ocazul concursului Camera de Agricultură Secția Arad va distribui premii și diplome între agricultorii cari au prezentat grânele cele mai bune. Acestea premii vor fi stabilite ulterior.

Condițiunile: Mostra de grâu băgată în săculeț de pânză sau de hârtie (în cazul ultim să fie dublu) trebuie să fie de 2 kgr. grâu produs în anul agricol 1934/35, cu greutatea Hilitrică de 76 kgr. minimum și cu maximum 2% corpuri străine.

În fiecare săculeț se va băga un bilet pe care vor fi scrise precis și cetibil:

1. Numele și pronumele proprietarului.
2. Comuna
3. Solul grâului
4. Suprafața totală cultivată cu grâu
5. Planta premergătoare
6. Producția la jugh. cad. exprimată în numărul crucilor și în kgr.
7. Data secerișului.

Agricultorul care dorește să participe la acest concurs este rugat să predea săculețul cu mostra Primăriei Comunale din localitate, care le va aduna pe toate (sperăm că ne vor veni câte 10 mostre din fiecare comună) și le va trimite la adresa Camerei de Agricultură, Secția Arad, sau le va preda Preturei de plase de unde Camera va îngriji să fie ridicate și aduse la Arad. *Pe fiecare săculeț se va indica cu gros „Concurs.”*

Primăriile comunale vor aduna cel puțin 3 mostre după fiecare 1000 jugh. cultivate cu grâu în hotarul comunei.

Data pânăcând se vor primi mostrele este fixată până la

1 Septembrie 1935

Mostrele trimise după 1 Septembrie sau cari nu

întrunesc condițiile indicate mai sus cu privire la calitate puritate ori etichetare, nu vor fi luate în considerare.

Arad, la 20 Iulie 1935

Președinte
Dr. Iustin Marșieu

Secretar
ss. Dr. O. Seymann
Ing. Agr. Insp.

Domnii Primpretori de plase, Domnii Protopopi, Preoți, Învățători, Notari, Prlmari, Președinți ai Caseilor Culturale, ai Comitetelor Agricole locale, precum și foștii și actualii membri ai Camerei de Agricultură sunt rugați a face propaganda cuvenită între săteni în interesul scopului urmărit de noi, sfătulnd agricultorii să participe în număr cât de mare la această manifestare importantă pentru viața noastră plugărească.

Camera de Agricultură Secția Jud. Arad.
Str. Gh. Popa No. 4 Palatul Domeniilor.

No. 2281/935.

Publicațiune.

Agricultorii din județul Arad sunt rugați ca întrucât au nevoie de grâu de sămânță, pentru însămânțările de toamnă, să-și prenoteze cantitatea ce le lipsește, până la data

de 1 Septembrie a. crt.

la Primăria comunală locală, care îndată după data de sus va înainta tabloul la adresa Camerei de agricultură Secția Arad.

Condițiunile pe lângă care se va face distribuirea sămânței sunt următoarele:

Sămânța se va da pe schimb și nu pe bani.

Fiecare agricultor va aduce cu 10% peste cantitatea de sămânță ce a prenotat. Grâul ce se va aduce în schimb va fi de calitate bună, cu cel puțin 77 kgr. greutate Hectolitrică și cu cel mult 3% corpuri străine.

Camera nu va cumpăra decât numai atâta sămânță ameliorată câtă va fi cerută de Primării prin tablourile ce vor înainta Camerei până la 15 Septembrie. Cereri întârziate, adică cari sosesc după termenul fixat — nu se vor lua în considerare.

Distribuirea se va face dela magazia centrală din Arad a Camerei sau dela centrele de distribuire din provincă.

Comunele, cari vor cere cantități de 100—150 sau 200 măzi metrice sămânță, adică vagoane complete vor primi grâul franco gara de destinație.

Arad, la 12 Iulie 1935.

Președinte:
ss. Dr. I. Marsieu.

Secretar:
ss. Dr. O. Seymann.

Cum putem obține ceară frumoasă galbenă?

de Dr. O. Seyman ing. agr.-insp.

Am constatat de multeori că marea majoritate a stuparilor nu se pricep la topirea cerei. Valoarea cerei de culoare sură, brună sau plină cu voștină e foarte redusă. Este în interesul stuparului să aibă ceară bună. Chiar și în vitrinele comercianților putem vedea ceară de calitate proastă. Stuparii cari vin la Cameră prezintă adeseori ceară murdară plină cu pământ și cer ca murdăria aceasta să fie preschimbată în foi de ceară curată afirmând că turta lor de ceară e cea mai bună.

Stuparii nu cunosc regulile cele mai elementare în privința cerei. Nu iau în vedere că voștina trebuie să fie ruptă în bucăți mici, în mărimea ouălor și înmuiată în apă cu scopul, ca culoarea închisă a voștinei (obvenită din cămășuțele albinelor ieșite) să fie topită. Nu se ia în considerare că apa întrebuițată pentru topire trebuie să fie apa de ploaie sau de pârâu adică apa moale și că în timpul topirii ceara nu e admisă să vină în atingere cu ferul.

Mulți răcesc ceara prea repede și atunci impuritățile n'au timp a se depune pe fund, ci rămân în ceară. Culoarea închisă de multe ori se datorește propolisului (cleiului) de albine. Stuparul, în străduința sa de a aduna cât mai mult, pune în voștină și ceara provenită din curățirea ramelor sau părțile stupului, care conține totdeauna mult propolis. Prin aceasta nu numai că stricăm culoarea cerei, dar micșorăm și gradul de topire și astfel foile se vor prelungi prea tare în căldura stupului de greutatea albinelor cari se agăț pe foaie când zidesc celulele. Fărămîșiturile din curmăturile de ceară trebuiesc separat topite și pot fi mai bine întrebuițate pentru lipirea folior în rame.

Afară de regulă mai înainte descrise, în unele

țări se obișnuiește fierberea cerei prin acid sulfuric. Mai nou știința practică recomandă preparatul „chloramină” pentru îmbunătățirea cerei negre deja decolorate și pentru asigurarea culorii. Ceara ce avem de îmbunătățit se va fierbe cu chloramină. La executarea operațiunii de îmbunătățire trebuie să avem în vedere următoarele: 1. apa întrebuițată să nu fie alta, decât apa de ploaie, căci sărurile de tot felul ce se află în apa tare (de izvor) opresc obținerea rezultatului dorit. Numai atâta apă să luăm, ca ceara să nu se ardă, deoarece când apa e prea multă soluția de chloramină va fi foarte diluată (subțire) și nu va putea acționa. 2. Chloramina să fie folosită sub formă de praf. În acest scop tabletele de chloramină e bine să fie mărunțite. La 1 kg. de ceară putem socoti 20 grame de chloramină. 3. Ceara se va fierbe timp de circa 10 minute. În timpul fierberii trebuie să controlăm spuma, căci aceasta ne arată mai bine culoarea ce dorim să obținem. În cazul când în 10 minute spuma nu se face galbenă, probabil apa a fost prea multă, adică chloramină prea puțină pentru cantitatea de ceară ce avem de curățit. Însă acest lucru ușor putem îndrepta, încât adăugăm treptat puțin praf de chloramină, până când spuma nu va avea culoarea dorită. Efectul chloraminei se datorește oxigenului ce se eliberează din ea cu ocazia fierberii. Avem de relevat faptul ca chloramina nu strică calitatea cerei, albinele primesc bucuroși folle de ceară artificială făcute din ceara curățită și atunci dacă din întâmplare a ajuns mult chloramină în ele. Prin aceasta metodă — fierbând de câteva ori cu chloramină — putem obține din ceara de calitate cea mai proastă, de culoare neagră o ceară frumoasă, ba chiar și ceara albă.

Furțișagul albinelor.

de Dr. O. Seymann Ing. Agr. Insp.

Căldura și seceta fac să înceteze și să se micșoreze culesul nectarului. Pericolul furțișagului tocmai acum când este lipsă în nectar este mai mare. Albinele atacă stupii strălâni ca să își procure miere. Paguba provenită din furțișag este de mai multe feluri.

1. Mulți dintre hoji și apărători pot să piară, coloniile se pot despopula (Colonia orfană sau slabă este mai expusă atacului, căci hojii pot să pătrundă mai ușor în stupii fără matcă).

2. Hojii pot căra toate proviziile și atunci familia despolată pier. Astfel au pierit coloniile slabe la mulți stupari, cari le-au menținut în speranța, că se vor întări cu timpul. Sau poate astfel n'a reușit creșterea reginelor selecționate în cutiile de fructifi care, care ușor pot fi nimicite.

3. Furțișagul poate răspândi bolile lipicioase. Aceasta lature a furțișagului, cred că nu o cunoscută de loc. Majoritatea stuparilor nu știe, că mierea furată din stupul bolnav poate răspândi ori ce boală

infecțioasă, de pildă putregăul larvelor (puțetului) familia bolnavă despopulată este o pradă ușoară. Cunoscut cazul în comuna apropiată de graniță, — că albinele hojate au cărat mierea din stupii morți. Pot fi cazuri — la început când boala încă n'a decimat populația — ca hojatele să fie dintr-o colonie bolnavă.

În multe stupine am văzut stupii vechi din scânduri putrezite cu crăpături. Putem trece cu vederea, dacă crăpătura se află pe latura stupului, căci poate fi ușor observat. De multe ori creapă scândurile pe fundul stupilor, ceea ce rar se observă de stupar, însă ușor de albinele hojate.

Semnele furțișagului sunt cunoscute de toți stuparii. Numai pentru luarea aminte notez, că la început hojatele caută mai timide, în număr mai mic, apoi încearcă să pătrundă în stup. Populația atacată opune rezistență, începe lupta, se produce încăierare generală, albinele se mușcă se împung, atât în urdiniș, cât și pe pământ înaintea stupului. Hojatele de

obicei sunt albinele bătrâne, cu peri tocite. Lipsa de peri le arată mai mici, culoarea lor astfel e mai pronunțată. Albina noastră bănățeană, dacă e tocită devine neagră. Albinele de culoare deschisă de pildă cele italiene când sunt lipsite de peri nu sunt negre, ci gălbui-brune.

Atunci când albinele din lipsa de nectar sunt predispuse la furtişag.

a) Nu este voie să umblăm la stupi, decât dimineața sau seara, când zboară puțin albinele.

b) Cercetarea, adică operațiile trebuiesc restrânse la cele strict necesare.

c) Dacă stoarcem pe timpul fără nectar fagurii cu miere trebuie să fie transportate în lăzi bine închise la camera unde stoarcem.

d) Locul de stors trebuie să fie în așa fel aranjat să nu poată pătrunde nici o albină.

e) Nutrirea artificială să o facem numai seara târziu.

f) Să avem deosebită atenție la familiile slabe și la cutii elvețiene cu regine de rezervă.

g) Ordinișurile se vor reduce după trebuință. Familia bine populată de obicei respinge atacul hoațelor. Dacă cearta este înflăcărată putem stropi prin pulverizator picături fine de apă date în fața urdinișului. Într-o stupină mai mare însă aceasta nu ajută mult. Foarte bună este o zdreanță îmbibată în acid carbolic. Un ștergar moale îl udăm cu apă de acid carbolic de 5% și îl agățăm pe peretele stupului deasupra urdinișului, că albinele să poată încă circula. Albinele nu iubesc mirosul carbolic. Și locatarii vor suferi, dar hoațele vor pleca. Zdranța nu trebuie să curgă de carbol. Carbolul se repartizează mai uniform în apă, dacă adăugăm câteva lingurițe de glicerină. Amestecul înaintea întrebuirii trebuie să scuturăm bine. Zdrețele cu carbol le vom păstra în cutii de tinichea bine închise sau în bidoane folosite. Zdreanța cu carbol nu trebuie să fie tare umedă, căci până la un anumit timp își menține eficacitatea și în starea uscată.

La prevenirea și îndreptarea urdinișului joacă un rol important sistemul stupului și situația furtişagului. Lucrările la stupi cu manipularea deasupra pot fi executate repede și astfel stupul rămâne numai pe scurt timp deschis, adică expus atacului hoațelor.

La stupi cu manipularea dindărăt fagurii să așează pe capre și stupul trebuie să rămână mai mult timp deschis și astfel expus albinelor agresive. La stupi cu manipularea deasupra putem reduce pericolul furtişagului și prin acela, că jinem descoperit numai câteva (2—3) faguri, iar celelalte le acoperim cu ștergarul îmbibat în carbol. Aceasta va înlocui fumul și va ține la distanță hoațele. Ștergarul însă să nu fie prea umezit. Se va întrebuija când este puțin umed fără să curgă stropi din el.

Ca încheiere avem de remarcat, că pericolul furtişagului se reduce considerabil la stupi cu urdiniș aplicat sus, deoarece atât rolul cât și familia slabă este grupată în apropierea urdinișului și se poate apăra în mod îndestulător.

Societatea apicolă Arădana, Arad.

Apicultori, membri.

Luând în considerare interesul mare ce se manifestă din partea membrilor nostri în ceea ce privește perfecționarea cunoștințelor în materie de stupărit, grație sprijinului primit din partea Camerei de

Agricultură secția Arad, Societatea apicolă Arădană a angajat un specialist apicultor în calitate de informator, care va da membrilor nostri toate deslușirile de specialitate necesare.

Domnul informator va fi în biroul din Palatul Domeniilor, Arad Str. Gh. Popa No. 4 etaj I ușa 24, în fiecare zi de Vineri a săptămânii unde va sta la dispozițiunea apicultorilor membrii ai societății noastre apicolă, dându-le în mod gratuit orice explicație informație sau sfat de meseria stupăritului.

Stuparul va trebui să dovedească numai că este membru la noi, arătând biletul de membru și că este la zi cu taxa de membru, arătând chitanța ce a primit dela caserie.

Specialistul angajat va da explicații și informații și în scris. Prin urmare acei membri cari nu pot veni pe la Cameră pot să ceară în scris deslușiri. În cazul acesta este necesar ca în scrisoarea ce ni se trimite să se pună și timbre postale (6+1 avlație Lei) pentru răspuns.

Atragem atențiunea membrilor, nostri că specialistul în chestiune va fi în birou numai în ziua de Vineri, dela ora 8—13 deci s'ar face o cale degeaba dacă cineva ar veni în alte zile ale săptămânii să-l caute.

Totodată să aduce la cunoștința membrilor nostri că având organul de specialitate la dispozițiune, în viitor vor apare din nou câte 2 pagini apicole în Buletin, cari în lipsa de specialist a fost neglijată un timp oarecare.

Rugăm pe toți membrii nostri să se folosească de coloanele Buletinului apicol pentru comunicări de interes general. Asemenea le facem cunoscut membrilor că Buletinul le publică în mod gratuit comunicările lor, inseratele pentru oferte, cereri etc.

Arad, la 18 Iulie 935.

Președinte

(ss) N. Popescu

Ing. Agr. Insp. GI

Secretar

(ss) Gh. Ciobanu

Apel către agricultorii producători de grâu de soiu.

Agricultorii din județul Arad, cari produc grâu de varietatea „B. 1201” sau „O. 241” sunt rugați să ofere Camerei de agricultură, secția Arad, cantitatea ce au de vânzare.

Vor fi luate în considerare numai ofertele acestora, cari au primit sămânța de grâu dela Cameră, ori dela vre-o stațiune de înmulțire din județ a Camerei.

Ofertele vor fi însoțite de o mostră de 2 kgr. cu grâu bine curejit.

Ofertele se vor lua în considerare până cu ziua de 1 Septembrie a. crt.

Secția agricolă Arad
Direcțiunea.

În atențiunea agricultorilor.

Am constatat în anul acesta apariția mătului în grâne și chiar la moșii cari au saramurat totdeauna la perfecție grâul pentru sămânță.

Proprietarii în chestiune afirmă că au folosit preparatul, praf „Porzol” pentru apărarea sămânței, care în anul acesta nu a dat rezultatele așteptate.

Rugăm a examina bine grânele treerate și încât s'ar constata că cele saramurate cu „Porzol” sau cu alte prafuri ar fi dat rezultate necorespunzătoare să avizeze Reducția Buletinului pentru a comunica aceste inconveniente celor în drept.

N. P.

Oferte.

DI. Dr. Col. Konopi Odvos, are de vânzare un taur Simenthal clasificat de Comisia Camerei. Cei interesați sunt rugați a se adresa direct.